

RAZGOVORI S BOGOM
jedan neobični dijalog

knjiga 2

Neale Donald Walsch

Naslov originala:
Neale Donald Walsch
Conversations with God
an uncommon dialogue Book 2

published by Hampton Roads Publishing Company, Inc.
Copyright © 1997, by Neale Donald Walsch
All Rights reserved by the author throughout the world.
Copyright © 2006, Za Srbiju MIP Leo commerce, Beograd

Ova publikacija u celini ili u delovima ne sme se umnožavati, preštamovati ili prenositi u bilo kojoj formi ili bilo kojim sredstvom bez dozvole autora ili izdavača niti može biti na bilo koji drugi način ili bilo kojim drugim sredstvom distribuirana ili umnožavana bez odobrenja izdavača. Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač po odredbama Zakona o autorskim pravima.

Razgovori s Bogom
jedan neuobičajeni dijalog
knjiga 2
Nil Donald Volš

Urednik:
Nenad Perišić

Prevod:
Nenad Perišić

Lektor i korektor:
Miomira Žižić

Prelom i korice:
Ateneum, Beograd

Za izdavača:
Nenad i Slađana Perišić

Izdavač:
MIP Leo commerce, Beograd

Plasman:
MIP Leo commerce, Beograd
Generala Mihajla Nedeljkovića 65/2
011/176-2077
011/2166-712
011/2166-714
063/507-334

E-mail:
nesaperisic@hotmail.com
info@leocommerce.co.yu

Štampa:
Beoknjiga

Tiraž 1000

ISBN:86-83909-31-X

Neale Donald Walsch

RAZGOVORI S BOGOM

jedan neobični dijalog

knjiga 2

Leo commerce

Samanti
Tari Ðaneli
Nikolasu
Travisu
Karusu
Tristani
Devonu
Dastinu
Dilanu

*Vi ste mene obdarili daleko više
nego što sam ja obdario vas.
Nisam bio otac kakav sam se nadao.
Ali, čekajte! Nismo još raskrstili jedni s drugima.
To je posao koji traje i napreduje.*

Zahvalnosti

Uvek sam na vrh svoje liste zahvalnosti želeo da stavim Onoga koji je sve i koji je izvor svih stvari, uključujući i ovu knjigu. Neki od vas ga, po svom izboru, nazivaju Bogom, kao što to činim i ja, ali nije ni važno koje ćete ime dati Izvoru. On je bio, jeste, i uvek će biti Večni izvor, Izvor zauvek, pa i dalje od toga.

Nadalje, želim da zahvalim što sam imao predivne roditelje, kroz koje mi je Bog podario život i najvažnija osećanja. Gledani zajedno, moja mama i tata bili su dobar tim. Svi oni koji su ih promatrali sa strane ne moraju se baš složiti s tim, ali njima dvoma je to bilo potpuno jasno. Jedno drugo su oslovljavali sa “napasti” i “otrove”. Mama je govorila da je tata “napast”, a tata da je mama “otrov” kojem on ne može odoleti.

Moja majka Ana bila je izuzetna; žena bezgranične samilosti, dubokog razumevanja, tihog i beskrajnog opraštanja, naizgled neograničenog davanja, istrajnog strpljenja, blage mudrosti i trajne vere u Boga, tako jake da je, nekoliko trenutaka pre njene smrti, novi, mladi sveštenik, koji joj je davao poslednju pomast po obredima katoličke crkve (i koji bio očigledno uznemiren), od njenog uzglavlja došao do mene sav drhteći od divljenja. “Moj, Bože”, prošaptao je, “ona je tešila mene.”

Najveće priznanje mojoj mami je ako kažem da me to nije iznenadilo.

Moj otac Aleks imao je malo osobina umiljatih ljudi. Bio je bučan, osoran, znao je da bude neugodno grub, a ima i onih koji kažu da je često bio okrutan, osobito prema mojoj majci. Nisam sklon tome da ga osuđujem zbog toga ili zbog bilo čega drugog. I moja majka je odbijala da ga zbog toga osuđuje ili optužuje (upravo suprotno, hvalila ga je čak i u svojim poslednjim rečima) i ne mogu zamisliti kako bih mogao zane-mariti njen svetli primer, spuštajući se ispod tog nivoa.

Osim toga, tata je imao mnogo izuzetno pozitivnih osobina, koje moja majka nikad nije ispuštala iz vida. One su uključivale nepokolebljivu veru u neukrotivost ljudskog duha i saznanje da se uslovi koje treba menjati ne mogu promeniti jadanjem nego vodstvom. Učio me je da mo-

gu ostvariti sve što poželim. Bio je čovek na koga su se njegova žena i porodica mogli da oslone. Bio je apsolutno oličenje vernosti, čovek koji nije čekao sa strane nego je uvek zauzimao stav i koji od sveta, koji je porazio mnoge druge, nije prihvatao “ne” kao odgovor. Njegova mantra, i kad su u pitanju najozbiljnije nevolje, bila je: “Ah, nije to ništa.” Tom sam se mantrom koristio u svakoj teškoj životnoj prilici i – svaki put je delovala.

Najveće priznanje mome tati je ako kažem da me to nije iznenadilo.

Između njih dvoje ja sam se osećao pozvanim da steknem veliko poverenje u samoga sebe i безусловnu ljubav prema svima drugima. Koja kombinacija!

U prethodnoj knjizi zahvalio sam nekim drugim članovima svoje porodice i kruga prijatelja, koji su i te kako doprineli mom životu – i još to čine. Sada želim da uključim još dvoje ljudi, koji su u moj život ušli nakon prve napisane knjige, a snažno su uticali na mene:

Dr Leo i gospođa Lita Buš, koji su mi svojim svakodnevnim životom svedočili da se najveće životne nagrade zapravo nalaze u trenucima nesebične brige za porodicu i voljene osobe, u brizi za prijatelje, u ljubaznosti prema ljudima u nevolji, u gostoljubivosti prema svima i u nepokolebljivom uzajamnom poverenju i ljubavi. Od njih sam učio i oni su me istinski nadahnjivali.

Ovde takođe želim da zahvalim nekim drugim svojim učiteljima, posebnim anđelima, koje je Bog poslao da mi donesu određenu poruku koju sam, sad sam sasvim uveren, morao čuti. Neki od njih dirnuli su me lično, neki indirektno, a neki s tačke na matrici tako dalekoj da na svebnom nivou i ne znaju da postojim. Ipak, njihova energija je ovde primljena – u mojoj duši. Te osobe, uključujući neke filozofe, svetske vođe, stvaraoce javnog mnjenja, pisce i saputnike na *stazi*, čiji je doprinos kolektivnoj svesti godinama doprinosio stvaranju riznice mudrosti koja dolazi od, i stoga čini deo, božjeg uma. Znam da je iz tog izvora došao RSB® materijal. Ponovo vidim, dok posvećujem 2. knjigu ove trilogije, da je ovaj rad kulminacija svega što sam ikada saznao, što sam čuo, čemu sam bio izložen, što sam ranije spoznao – ali sada podignuto na novi nivo dostupnosti preko ovih najnovijih u nizu razgovora koje sam, u raznim oblicima, vodio s Bogom. Zapravo, i nema novih ideja na svetlu, sve je pre-pričavanje večne istine.

Uz ovu opštu zahvalnost svim svojim učiteljima, posebno bih se zbog njihovog doprinosa mom životu zahvalio:

Ken Kejsu, čije su analize dirnule hiljade života, uključujući i moj. On se sada vratio kući, nakon što je bio uistinu vredan glasnik;

Dr Robertu Mileru, čiji je rad na očuvanju svetskog mira usrećio sve nas i više od pola veka budio novu nadu i sjajne vizije širom ove planete;

Doli Parton, koja je svojom muzikom i smehom usrećila naciju i tako često obradovala i moje srce – čak i onda kad je ono bilo slomljeno i kad sam bio siguran da se više nikada neće moći radovati. To je neki poseban čar;

Kol Vitaker Keri, čija su razboritost i mudrost, oštroumnost, radovanje životu i poštenje meni bivali primer i uzor od prvog trenutka kad sam je upoznao. Hiljadama ljudi pružila je osećaj da su veći, jači, životniji;

Nil Dajmond, koji je posegnuo u dubine svoje duše da bi izrazio svoje umeće, time dosegnuvši i u dubinu moje duše, te dodirnuvši dušu čitave generacije. Veličanstven je njegov talent ali i njegova emocionalna velikodušnost kojom ga je delio s drugima;

Tea Aleksander, koja me svojim pisanjem podstakla da se suočim s mogućnošću izražavanja ljudskih osećaja bez ograničenja, ali i bez vređanja, prikrivenih namera, gorke ljubomore i bez očekivanja. Ona je ponovo u svetu zapalila neumorni duh bezgranične ljubavi i naše najprirodnije želje za seksualnim slavljem, čineću tu sreću čudesnom i lepom i ponovo nevino čistom;

Robert Rimer, koji je učinio to isto;

Voren Span, koji me naučio da za postizanje velikih rezultata na bilo kojem području ljudske delatnosti treba sebi postaviti visoke ciljeve i ne odustajati od njih; zahtevati od sebe najviše i onda kad bi se jedva primetilo da se pristaje i na najmanje (a možda baš tada). Sportski junak najvišeg ranga, heroj na bojnopolju pod punom paljbom i *životni* heroj, koji se nikada nije pokolebao u svom opredeljenju da se istakne, ma koliko je za to trebalo i truda i rada.

Džimiu Karтеру, koji hrabro istrajava u politici zato što se ravna po svom srcu i po onome za šta zna da je prema najvišem zakonu ispravno. To je dašak novog vetra, tako svežeg i novog, da ovaj ustajali jedva da i zna šta učiniti s njim;

Širli Mek Lajni, koja je dokazala da se intelekt i zabava uzajmno ne isključuju; da se možemo uzdignuti iznad prizemnog i banalnog. Ona istrajno nastoji da dokaže da možemo razgovarati i o važnijim stvarima jednako kao i o onim najsitnijim, o težim kao i o lakšim, o dubljim kao i o površnim. Ona se bori kako bi uzdigla nivo naših razgovora, a time i nivo naše spoznaje; da konstruktivno iskoristi svoj veliki uticaj na tržištu ideja;

Opra Vinfrej, koja čini to isto;

Stiven Spilberg, koji čini to isto;

Džordž Lukas, koji čini to isto;

Ron Hauvard, koji čini to isto;

Hjudž Dauns, koji čini to isto;

I Džen Rodenberi, čiji duh ovo sada može čuti i koji se smeši, jer je on prednjačio u mnogim tim stvarima: prihvatao je izazove, išao je do kraja, do granica do kojih niko pre njega nije stigao.

Ti ljudi su bogatstvo, kao što smo to i svi mi. Međutim, za razliku od nekih od nas, oni su po svom izboru odlučili da iz svoje riznice daju drugima mnogo; da se izlože, da reskiraju sve, da izgube svoju privatnost i svoj privatni život zauvek žrtvuju kako bi ostalima dali ono što oni uistinu jesu. Nisu čak ni znali hoće li dar koji su mogli pružiti biti prihvaćen. A ipak su nam ga dali.

Zahvaljujem im zbog toga. Hvala vam svima! Obogatili ste moj život.

Uvod

Ovo je izuzetan dokument.

To je poruka od Boga, u kojoj predlaže preokret na našoj planeti; socijalne, seksualne, obrazovne, političke, privredne i teološke promene kakve još nikada nismo videli, a retko smo ih i zamišljali.

Ti predlozi su u skladu s izraženim željama stanovnika ove planete. Mi smo rekli da želimo da stvorimo bolji život za svakoga, da podignemo nivo naše svesti, da potražimo novi svet. Bog nas neće osuditi bez obzira na to šta izaberemo, ali ako to izaberemo. On je spreman da nam pokaže put. On nas, međutim, neće prisiljavati da prihvatimo njegove savete. Ni sada, ni bilo kada.

Smatram da su reči ove knjige očaravajuće, uznemirujuće, izazovne, podsticajne. Očaravajuće su utoliko što mi oduzimaju dah zbog cilja i zamaha njihovog dosega. Uznemirujuće su, jer i mene i ljudsku rasu predstavljaju kao vrlo nestabilne. Izazovne su jer pred mene postavljaju izazov kakav nije predstavljalo ništa pre toga. Izazov da budem bolji nego što jesam, da budem veći nego što jesam, izazov da budem izvor sveta u kojem ljutnja, ljubomora, seksualna nastranost, ekonomska nejednakost, obrazovna lakrdija, socijalne razlike i politička tajnovitost, šikaniranje i demonstracija sile nikada više neće predstavljati deo ljudskog iskustva. Podsticajne su utoliko što podržavaju nadu da je sve to moguće.

Možemo li zaista izgraditi takav svet? Bog kaže da možemo, a sve što nam je za to potrebno jeste naš izbor da to učinimo.

Ova knjiga je stvarni razgovor s Bogom. To je druga u nizu od tri knjige razgovora s Bogom, koji je trajao više od pet godina i nastavlja se do današnjeg dana.

Ne morate da verujete da je ovaj materijal zaista došao od Boga, a meni i nije potrebno da verujete. Jedino mi je važno da li ovaj materijal ima ikakve vrednosti, donosi li neko saznanje, budi li u vama išta, budi li neke nove želje i podstiče li neke plodonosne promene u našem svako-

dnevnom životu na zemlji. Bog zna da se nešto mora menjati. Ne možemo više da živimo kao do sada!

Trilogija Razgovori s Bogom započeta je u julu 1995. godine objavljivanjem Knjige 1. Ta knjiga se bavila uglavnom ličnim stvarima i promenila je moj život. Promenila je mnoge živote. Za nekoliko nedelja popela se visoko na listi bestselera, sa začuđujuće visokim brojem prodatih primeraka. Do kraja prve godine distribucije knjige prodavalo se mesečno po 12.000 primeraka i brojka je stalno rasla. Naravno, ne može se reći da je autor knjige bio nepoznat. A to je ono zbog čega je taj dokument pobudio interesovanje i što ga čini toliko snažnim.

Duboko sam zahvalan što sam deo procesa zahvaljujući kome se na hiljade ljudi ponovo prisetilo nekih velikih istina. Svakako, veoma sam sretan i zadovoljan što tako mnogo ljudi uviđa da je moj rad vredan.

Moram vam reći da sam u početku bio veoma uplašen. Palo mi je na um da ljudi mogu pomisliti da sam lud, da patim od halucinacija i iluzija o vlastitoj veličini. Ili da mislim kako će ljudi, ako poveruju da su u knjizi to božje reči, stvarno morati da slede date savete. Zašto sam se toga bojavao? Jednostavno zato što sam znao da sve što sam napisao može da bude pogrešno.

Onda su počela da stižu pisma od ljudi iz čitavog sveta. Tada sam znao, duboko u sebi sam znao da je to ispravno, da je to ono što je svet uvek trebalo da čuje, i baš u pravi čas!

(Naravno, ne postoji “pravo” i “krivo” osim u relativnom iskustvu našeg postojanja. Stoga, mislim da znam da je knjiga prava u smislu naših izjava o tome ko i šta želimo da budemo na ovoj planeti).

Sada dolazi Knjiga 2 i primećujem da me je opet obuzeo strah. Ova knjiga se bavi širim vidovima našeg života, ali i geofizičkim i geopolitičkim razmatranjima od globalnog značaja. Kao takva, ova knjiga će, bojim se, nuditi mnogo više toga s čim se prosečni čitalac ne mora složiti. Zbog toga se bojim. Bojim se da ćete smatrati da sam kriv zbog toga. Bojim se da ću dirnuti u osinjak, izazvati oluju, podići valove. I ponovo se bojim da sve ovde može da bude pogrešno.

Naravno, ne bi se trebalo bojati. Ta, zar nisam pročitao svoju prvu knjigu? E, tu ste me ulovili. Moja ljudska priroda opet je na delu. Znaate, moj cilj nije da objavljivanjem ovih zapisa protresem ljude i svet. Ja samo želim da vam pošteno i otvoreno prenesem ono što mi je Bog saopštio kao odgovor na moja pitanja. Obećao sam Bogu da ću učiniti to – objaviti te razgovore – i ne mogu prekršiti to obećanje.

Ni vi ne možete prekršiti svoje obećanje. Obećali ste očigledno da ćete dopustiti da se sve vaše misli, ideje i verovanja stalno preispituju.

Naravno, obavezali ste se da ćete se stalno uzdizati i usavršavati. Samo onaj ko sebi postavi takvu obavezu uzeće u ruke knjigu poput ove.

Stoga, izgleda da smo u ovome zajedno. I nemamo se čega bojati. Ono smo što jesmo i zbog toga činimo to što činimo, i moramo samo da budemo iskreni, pa se nemamo čega bojati. Čini mi se da sada vidim ono što mi se dugo činilo, a to je da smo mi glasnici, vi i ja. Da nismo, ja ovo ne bih pisao, a vi sigurno to ne biste čitali. Mi smo glasnici i treba da obavimo svoj posao. Prvo, treba da budemo sigurni da smo dobro razumeli poruku iz RSB knjiga. Drugo, tu poruku treba da ugradimo u naš život, tako da ona postane delotvorna. I treće, moramo tu poruku predati drugima, prenoseći njenu istinu svima onima s čijim životima se isprepliće naš život, a najbolji način za to jeste, jednostavno, naš lični primer.

Drago mi je da ste odabrali da na ovaj put krenete zajedno sa mnom. Mnogo je lakše i zabavnije s vama nego bez vas. Prošetajmo sada zajedno stranicama ove knjige. To povremeno može da bude i pomalo neugodno. Ovo nije poput Knjige 1. Knjiga 1 je bila božji zagrljaj, veliki topli zagrljaj oko ramena. Knjiga 2 se može doživeti više kao blago upozoravajuće drmusanje tih ramena, premda i dalje s ljubavlju. Ona je poziv na buđenje, izazov da se krene na sledeći nivo.

Znate, uvek postoji sledeći nivo. Vaša duša, koja ovde traži svoje najbogatije iskustvo, ne bi želela da posustanete. I, premda izbor uvek zavisi od vas, vaša duša ne bi želela da postanete samodopadni ili samozadovoljni, a najmanje da zapadnete u ravnodušnost. Jer, ima toliko toga u vašem svetu što treba menjati, toliko toga u vama samima što treba stvoriti. Uvek postoji nova planina na koju se treba popeti, nova granica koju treba istražiti, novi strah koji treba pobediti. Uvek postoji neko bolje mesto, veća ideja, šira vizija.

Stoga, ova knjiga može da bude malo neugodnija od Knjige 1. Odupirite se neugodnosti ako je osetite! Ostanite u čamcu ako se počne ljuljati! A onda živite po novom obrascu! Još bolje, čudom i primerom življenja svoga vlastitog života, pomognite da se stvori novi.

Nil Donald Volš
Ašland, Oregon
Mart, 1997.

Hvala što ste došli. Hvala što se ovde.

Istina, ovde ste po dogovoru, ali svejedno, mogli ste i da ne dođete. Mogli ste odlučiti da ne dođete. Umesto toga odlučili ste da budete ovde u ugovoreno vreme i na ugovorenom mestu kako bi ova knjiga došla u vaše ruke. Hvala vam na tome!

Ako ste sve to učinili podsvesno, a da uopšte niste znali šta činite i zašto, možda vam ponešto bude i nerazumljivo, pa su, stoga, neophodna i kratka objašnjenja.

Počnimo time da vas navedemo da primetite kako je ova knjiga došla u vaše ruke u pravi čas i u najbolje vreme. Možda to još ne znate, ali kada prođete iskustvo koje vas očekuje, potpuno ćete to spoznati. Sve se zbiva po savršenom redosledu i prispeće ove knjige u vaš život nije izuzetak.

To što imate ovde jeste ono za čim ste veoma dugo tragali, za čim ste žudeli. To što imate ovde je vaš najnoviji – i za neke od vas možda i prvi – zaista stvarni kontakti s Bogom.

Ovo *jeste* kontakt i on je vrlo stvaran.

Bog će sada preko mene s vama zaista razgovarati. Pre nekoliko godina to i ne bih rekao, ali sada to kažem jer sam već vodio takav razgovor i, stoga, znam da je tako nešto moguće. Ne samo da je moguće, to se stalno događa, baš kao što se upravo događa ovo sad i ovde.

Važno je da shvatite da ste i vi delimično uzrokovali da se to dogodi, baš kao i to da imate ovu knjigu u rukama u ovom trenutku. Svi smo mi uzročnici u stvaranju događaja u našem životu i sustvaratelji s Velikim kreatorom u stvaranju okolnosti koje vode prema tim događajima.

Prvi put sam u vaše ime s Bogom razgovarao 1992/93. Napisao sam Bogu ljutito pismo, s pitanjem zašto je moj život postao spomenik stalnoj borbi i porazima. Baš u *svemu* – od svojih romantičnih veza, preko poslovnih poteza i odnosa s decom do zdravstvenog stanja – doživljavao sam samo borbu i poraze. U svom pismu Bogu zahtevao sam odgovor na to pitanje, s molbom da me posavetuje šta da činim da bi moj život funkcionisao kako treba.

Na moje iznenađenje, stigao je odgovor na pismo.

Kako je odgovor stigao i šta je sve rečeno pretočeno je u knjigu, objavljenu u julu 1995. godine, pod naslovom *Razgovori s Bogom*, knjiga 1. Možda ste čuli za nju ili je čak pročitali. Ako jeste, onda i nije potreban dalji uvod u ovu knjizi.

Ako niste pročitali Knjigu 1, nadam se da uskoro hoćete, jer ona objašnjava kako je sve ovo počelo i odgovara na mnoga pitanja iz našeg ličnog života – o novcu, ljubavi, seksu, Bogu, zdravlju i bolesti, jelu, odnosima, ispravnim postupcima i nizu drugih aspekata naših svakodnevnih iskustava, čime se ovde ne bavimo.

Ako postoji dar za koji bih Boga u ovom trenutku zamolio da ga pokloni svetu, bila bi to informacija iz Knjige 1. Istini za volju, Bog je to već učinio. (*"I pre nego zatražiš, Ja odgovaram."*)

Nadam se da ćete, kad pročitate ovu knjigu (ili možda pre nego što je dovršite), poželeti da pročitate i prvu. Sve je to pitanje izbora, kao što je *čisti izbor* stvorio sva iskustva koja ste ikada iskusili. (Taj koncept objašnjen je u prvoj knjizi.)

Prvi odlomci Knjige 2 napisani su u martu 1996. godine kao kratak uvod informacijama koje slede. Kao i u Knjizi 1, te informacije stizale su veoma jednostavno. Ja bih, jednostavno, napisao pitanje na čistom listu papira – bilo koje pitanje, obično prvo koje bi mi palo na pamet – i odmah bi se u mojoj glavi stvorio odgovor, kao da mi ga je neko šapnuo na uvo. Neko mi je diktirao!

S izuzetkom ovih nekoliko uvodnih redaka, sav materijal u ovoj knjizi zabeležen je za godinu dana od proleća 1993. godine. Sada vam ga predstavljam upravo onakvim kakav je izlazio iz mene i kakav mi je bio dat...

Uskrsnja je nedelja 1993. godine, i ja sam ovde, kako mi je rečeno. Ovde sam, olovka mi je u ruci, papir preda mnom, spreman sam da počnem.

Pretpostavljam da bi trebalo reći da me je Bog zamolio da budem ovde. Imali smo zakazan sastanak. Danas treba da započnemo Knjigu 2, drugu u trilogiji koju Bog, ja i vi proživljavamo zajedno.

Još nemam predstavu o čemu će govoriti ova knjiga, niti kojim će se temama baviti. To je stoga što u glavi uopšte nemam plan za ovu knjigu. Ne mogu ga ni imati, jer ja ne odlučujem šta će u njoj pisati. Bog odlučuje.

Na Uskrsnju nedelju 1992. godine, tačno godinu dana ranije, Bog je započeo razgovor sa mnom. Znam da to zvuči smešno, ali